

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.37.818/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Bérces Nóra bíró

Dr. Farkas Katalin bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes jogi képviselője: Dr. Istvándi Zsuzsa egyéni ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperesi érdekelt: alperesi érdekelt neve
(alperesi érdekelt címe)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Keresztesi Ágnes kamarai jogtanácsos

A per tárgya: minőségellenőrzési eljárással kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (12. sorszám alatt)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: 103.K.700.837/2025/10., Debreceni
Törvényszék

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes könyvvizsgálói közfelügyeleti hatáskörében eljárva 2024. február 5-én a felperesnél, mint könyvvizsgálónál a 2023. évi minőségellenőrzési terv alapján minőségellenőrzési eljárást indított a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 173/B. § (1) bekezdése alapján. Az ellenőrzésre kiválasztott megbízás az alperesi érdekelt Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (a továbbiakban: IFRS) szerint összeállított 2022. évi beszámolója elkészítésével összefüggő könyvvizsgálói tevékenység ellenőrzése volt. A vizsgálatot az ellenőrök – ..., ..., ... és ...

... – a könyvvizsgálói közfelügyeleti feladatokkal összefüggő tevékenységek szabályozásáról szóló 28/2013. (VI.29.) NGM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 7. § (3)-(4) bekezdése, illetve annak 1. számú melléklete alapján folytatták le.

[2] Az alperes a 2024. április 29. napján kelt ... iktatószámú határozatával megállapította, hogy a 2023. év vonatkozásában a felperesnél, mint könyvvizsgálónál végzett minőségellenőrzés „nem felelt meg” eredménnyel zárult. A minőségellenőrzési zárójelentésben és a vizsgálat dokumentumokban foglaltak figyelembevételével a felperest 2.500.000 millió forint pénzbírság megfizetésére, és az alperesi érdekelt 2022. évi éves beszámolója kapcsán a 2023. április 28. napján kibocsátott könyvvizsgálói jelentés visszavonására kötelezte.

[3] Indokolásában rögzítette, hogy 2022. üzleti évben a felperes közérdeklődésre számot tartó gazdálkodóra vonatkozó könyvvizsgálati megbízásokkal rendelkezett, amely megbízásokra szigorúbb jogszabályi és könyvvizsgálati standard előírások vonatkoznak. A felperes a minőségellenőrzése során a Rendelet szerinti kérdőív I.11., a II.5., a II.6., a II.13., a II.14., az V.15. és az V.17. eldöntendő kérdéseire kapott „Nem” választ, mely összesen 10 (1+1+1+2+2+1+2) „Nem” válasznak minősül, ennek alapján a minőségellenőrzési eljárás „nem felelt meg” eredménnyel zárult.

[4] A döntés szerint a felperes a jogellenesen kibocsátott független könyvvizsgálói jelentés aláírásakor nem felelt meg a Kkt. 49. §-a és a Kkt. 45. § (4) bekezdése szerinti feltételeknek, ezzel megsértette a független könyvvizsgálói jelentés kibocsátására vonatkozó jogszabályi előírásokat, a könyvvizsgálati standardokat, valamint az etikai követelményeket.

[5] Az alkalmazott intézkedéssel kapcsolatban utalt a Kkt. 173/C. § (7) bekezdés d) és e) pontjára, (7c) bekezdésére, (15) bekezdésére, és összességében megállapította, hogy a felperes megbízásai, valamint a belső eljárásai végrehajtása és a szabályzatai kialakítása során gondatlanul járt el, a feltárt súlyos jogsértések esetében a pénzbírság kiszabása és a könyvvizsgálói jelentés visszavonására való kötelezés arányos és kellő visszatartó erejű szankció.

A jogerős ítélet

[6] A felperes keresete alapján eljáró Debreceni Törvényszék a jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Megállapította, hogy a minőségellenőrzési eljárás megindításáról szóló értesítő végzés és a megbízólevél a Kkt. 173/B. § (8b) bekezdése és a Kkt. 168. § (1) bekezdése

szerinti tartalmi követelményeknek megfelel, az ezen iratok kiegészítése a felperes eljárási jogainak gyakorlását nem érintette.

[8] A felperes ellenőrök képzettségére vonatkozó kifogásait vizsgálva megállapította, hogy a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek jogszabályban előírt könyvvizsgálatra vonatkozó egyedi követelményekről és a 2005/909/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 537/2014/EU rendeletének (a továbbiakban: EU rendelet) 26. cikk (5) bekezdése és a Kkt. 173/B. § (6), (7) bekezdései koherensen határozzák meg azon feltételeket, melyek teljesülése esetén közfelügyeleti ellenőri tevékenység végezhető. Elsődleges szempont a szakmai követelmények teljesítése, másodlagos a könyvvizsgálói kamarától való függetlenség.

[9] A felperes tévesen állította, hogy az ellenőri tevékenység korábban fennálló könyvvizsgálói kamarai tagsághoz kötött. A törvényszék a perben csatolt bizonyítékok alapján részletesen vizsgálta az ellenőrök végzettségét, szakmai képzettségét, tapasztalatát és megállapította, hogy a minőségellenőrzési eljárásban közreműködők képzettsége és szakmai felkészültsége megfelelt a Kkt. 173/B. § (6)-(7) bekezdéseiben meghatározott, az ellenőrökkel szemben támasztott függetlenségi és szakmai követelményeknek. Az előzőek értékelése körében figyelemmel volt arra is, hogy ... az eljárás során külön szakkérdésben nem foglalt állást, közreműködéséről, véleményéről külön írásbeli jelentés sem készült, a felperes által sem vitatottan kizárólag az ellenőrzés során használt kérdőívek megválaszolásához szükséges dokumentációk rögzítésében segítette az ellenőröket, ellenőri tevékenységét a többi ellenőr mellett végezte.

[10] Rögzítette, hogy a szabályozás fogalomhasználata, így a Kkt.173/B.§ (7) bekezdése és az EU rendelet 26. cikk (5) bekezdés a) pontjának rendelkezése eltérő értelmezési tartományt nem eredményez. A „jogszabályban előírt könyvvizsgálat”, illetve a „jog szerinti könyvvizsgálat” területén szerzett releváns tapasztalat ugyanazt a fogalmi kört jelenti, az ellenőröknek a könyvvizsgálat területén kell releváns tapasztalattal rendelkezniük. Utalt arra, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről 29. cikk (1) bekezdés d) pontja a minőségbiztosítási rendszerek vonatkozásában szintén a jog szerinti könyvvizsgálatra vonatkozik.

[11] Mivel az uniós jog értelmezése és alkalmazása kapcsán kételye nem merült fel, ezért a bíróság a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét elutasította. Megállapította, hogy az érintett közösségi normák összhangban vannak az implementált magyar joggal. A hivatkozott rendelkezések koherensen határozzák meg azon feltételeket, melyek teljesülése esetén közfelügyeleti ellenőri tevékenység végezhető. Az uniós és a hazai jogszabály célja, hogy megfelelő szakmai tanulmányokat folytató, releváns szakmai tapasztalattal rendelkező, valamint évenkénti minőség-ellenőrzési továbbképzésen résztvevő személyek lássák el a közfelügyeleti ellenőri tevékenységet. Az, hogy mely végzettség és szakmai tapasztalat alapján végezhető e tevékenység, mindig egyedi mérlegelés tárgyát képezi.

[12] Az ügy érdemében megállapította, hogy a felperes az eldöntendő kérdésekre hatnál több esetben „Nem” választ kapott, ezért a minőségellenőrzési vizsgálat jogszerűen zárult „Nem felet meg” eredménnyel. A felperes nevében aláíró kamarai tag könyvvizsgáló az alperesi érdekelt 2022. évi könyvvizsgáló jelentésének kibocsátásakor már nem rendelkezett IFRS és kibocsátói minősítéssel, melynek alapján a Kkt. 49. §-a és a Kkt. 45. § (4) bekezdése szerint a 2023. április 28. napján kibocsátott független könyvvizsgálói jelentés aláírására nem volt azt jogosult. Az ítélet alapján a határozatból az értékelési szempontok beazonosíthatók, a

hatósági eljárásban feltárt súlyos megállapításokat a Rendelet 1. számú melléklete szerint az adott kérdésekre vonatkozóan rögzítették. Az alkalmazott intézkedés tekintetében megállapíthatók voltak a mérlegelés szempontjai és annak okszerűsége is.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ab)* és *ad)* alpontjait jelölte meg.

[15] Állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem tisztázta, nem teljesítette indokolási kötelezettségét, okszerűtlen következtetéseket vont le, az alapul vett jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte és helytelenül alkalmazta, ezért az ítélet felülvizsgálata a joggyakorlat egységének biztosítását szolgálja. Az ítélet figyelmen kívül hagyta az egyes jogi kategóriák (könyvvizsgálat, jog szerinti könyvvizsgálat, jogszabály szerinti könyvvizsgálat) tartalmi különbségeit. Álláspontja szerint elengedhetetlen, hogy e kérdésben a Kúria állást foglaljon, szükség esetén előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen.

[16] Előadta, hogy a jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége is megalapozza a kérelem befogadhatóságát arra figyelemmel, hogy a per tárgyát képező jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az a jogegységen túl a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható. Az ellenőrökkel szemben támasztott követelmények tisztázása alapvető jelentőségű kérdés valamennyi minőségellenőrzési eljárásban, így a jogalanyok széles körét érinti, köztük a könyvvizsgáló által ellenőrzött társaságokat is.

[17] A fentiekben túl az alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés is indokolja a befogadást. Állította, hogy a keresetlevélben és az azt követő periratban feltett, részletesen indokolt és jogszabályi rendelkezésekkel alátámasztott kérdések tetemes részét a törvényszék nem válaszolta meg. Így nem kapott magyarázatot arra, hogy az eljáró ellenőrök a velük szemben támasztott jogszabályi követelményeknek megfelelnek-e.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[19] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem

befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot

és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[21] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor kell befogadni, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy az adott jogkérdés mikénti megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjának első fordulatára való hivatkozás esetén ezért – amint arra a Kúria a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10.) is rámutatott – konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.VII.37.187/2023/2., Kfv.I.35.060/2025/2., Kfv.III.37.152/2025/4.). A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2, Kfv.VII.45.129/2023/3., Kfv.I.35.092/2025/2.).

[23] A Kúria a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont, *ab)* alpont] okán kizárólag akkor teszi lehetővé a jogerős ítélet felülvizsgálatát, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat. A befogadáshoz ebben az esetben az is szükséges, hogy valamilyen további – általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható – fontos ok fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé. Ezen pontra hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása különösen abban az esetben indokolt, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, valamint, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti. Az ügyek társadalmi jelentősége jellemzően akkor mutatható ki, ha olyan jogkérdés merült fel, amely a társadalom széles körét közvetlenül, vagy közvetve érinti (Kfv.IV.37.960/2020/2., Kfv.I.35.194/2021/2.).

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja alapján, a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási

szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint részletes indokolással kell alátámasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében, annak szempontjait érintően. A befogadásra csak akkor kerülhet sor, ha a kérelmet előterjesztő az eljárási szabályszegés megjelölésén kívül azt is bemutatja, hogy a szabályszegés az ügy érdemi eldöntésére is kihatással volt és annak ténybeli alapja olyan kétséget ébreszt a jogerős ítélet helytállósága tekintetében, amelyről további érdemi vizsgálat nélkül nem lehet állást foglalni (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.008/2024/2., Kfv.V.35.129/2024/2., Kfv.VI.37.900/2024/2.).

[25] A Kúria megállapította, hogy az *aa)* alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A befogadáshoz éppen ezért nem elegendő, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. A perbeli esetben a felperes azonban – a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának alátámasztására – nem jelölt meg egyetlen olyan alsóbb fokú bírósági határozatot sem, amely arra világítana rá, hogy az ítélkezési gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítéletek folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.136/2025/2.). A felperes nem hivatkozott olyan körülményekre sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a felperes a felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan tény, körülményt, amely valószínűsítene az egyedi tényállású ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából szintén nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná (Kfv.VII.45.058/2023/2.; Kfv.IV.37.823/2024/2.). A Kúria jelen tanácsa e körben utal a perbelivel azonos jogkérdést érintő felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról rendelkező Kfv.V.37.375/2025/3. számú végzésére, mely szerint „*az elsőfokú bíróságnak a felperes egyedi ügyében a tényállási elemek függvényében kellett arról állást foglalnia, hogy az ellenőrkkel kapcsolatos követelmények a jelen esetben teljesülnek-e, ehhez perbeli bizonyítást is lefolytatott, és elbírált a felperes által a „releváns tapasztalat” körében felvetett jogértelmezési kérdést. Ugyanígy a felperes ügyében feltárt hibák/hiányosságok alapján kellett állást foglalnia a releváns tények tükrében, hogy az alperesi határozatban foglalt indokok alátámasztották-e a könyvvizsgálói jelentés visszavonására kötelezést.*” {Kfv.V.37.375/2025/3. [26] bekezdés}. Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az adott ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja.

[27] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)* alpontját a befogadást megalapozó okként nem jelölte meg, ugyanakkor az ellenőrök képzettségére vonatkozó, az elsőfokú bíróság által vizsgált jogkérdések kapcsán arra utalt, hogy elengedhetetlen e körben a Kúria állásfoglalása, „szükség esetén” előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése. A Kúria megállapította, hogy ezzel összefüggésben a felperes a kereseti állításait megismételve vitatta az jogerős ítélet jogértelmezését, mely szerint a vonatkozó hazai és uniós szabályok értelmezési tartományában lényegi eltérést nincs. Ennek cáfolatát a felperes ugyanakkor nem mutatta be és a Kúria sem azonosított az ellenőrök képzettségére, végzettségére vonatkozó olyan uniós szabályozást, amely a perbeli ügyben eldöntendő jogkérdéssel összefüggésben további értelmezésre szorulna.

[28] A felperes álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadást az indokolja, hogy nem kapott választ a jogerős ítéletben az eljárásban részt vett ellenőrök végzettségére, képzettségére vonatkozó, jogszabályokkal alátámasztott indokaira. A Kúria megállapította, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet pontosan mely hivatkozását nem vizsgálta és indokolta, mely tényállási elem maradt feltáratlan, és nem jelölt meg az ügy érdemére kiható egyéb konkrét eljárási szabályszegést sem. A felperes valójában az elsőfokú bíróság ellenőrök képzettségére, releváns tapasztalatára, a szabályozás egyértelműségére vonatkozó jogértelmezést vitatta, amely nem vonható a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti befogadási ok körébe, mert ténylegesen nem eljárási hibát valószínűsít, hanem a jogértelmezéssel való ellentétes álláspontra vonatkozik, ez pedig önmagában a befogadást nem alapozza meg.

[29] A fentiekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[30] *A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria megtagadta, mivel a befogadás Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi indoka nem áll fenn.*

Záró rész

[31] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdése, Kp. 116. § *d)* pontja].

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. január 7.

Dr. Kovács András s.k. tanácselnök, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

Kúria
III.Kfv.37.818/2025/2-I

8

A kiadmány hiteléről:

tisztviselő